

II. 4. Konání vs žvatlání – budování a spor o velení (děj)

Lovkyně: *Odejde ze středu ke svým, pak zůstane vpravo od schůdků a každý z přicházejících ji zdraví. „Zdá se, že vědí, co dělají. Rozbijeme tady tábor. Houkni na ostatní.“*

Trojka: *(zděšeně) „Na ostatní?“*

Lovkyně: *„Jistě. My jsme předsunutá hlídka.“*

Peón: *(do zákulisí, zřetelně vyslovuje) „Hůůůů!“*

Situace:

Žid+trezor

F2 F3

F1 Nýmand

Lovkyně

*Přichází armáda Peónů. Žid samozřejmě prchá ke svému trezoru a odsune se s ním ještě více do levého zadního rohu, Nýmand se polekaně zase schová filosofům za zády. Všichni 4 zůstávají uprostřed. Jak termity se pouští do rekonstrukce okolí. Všechno reorganizují, stavějí, rozbíjejí stany. Pobrukují si u tobo chmurné budovatelské ordinárium. Každý dělá něco, pod taktovkou Lovkyně. Žid si staví pelíšek. Možná nějaký kartonový plot kolem trezoru. Nýmand by rád přidal ruku k dílu, ale každý jej odhání. **To by bylo příliš komplikované na realizaci, proto Nýmand se při rozbíjení bude jen schovávat za filosofy vždy před nejbližším děním.** Filosofové stojí jak boží vyjevení.*

1. První fáze – příprava (asi 30 s.).

- a) Tři peóni vyměřují pomocí provázku pravé úhly v prostoru pro stan, čtvrtý to přepočte na lokty a udělá si čárky nebo vrypy na dřívko.*
- b) Další tři zároveň odnesou knihy do zákulisí a přinesou vše potřebné na stavbu.*
- c) Poslední peón může zároveň vyhrabávat díru na ohniště (a příp. na latrínu).*

2. Samotná „stavba“ (určitě ne více než první část). Všechny 4 děje probíhají opět současně.

- a) Čtyři peóni svými těly a kartony s různými částmi srubu či stanu „sestaví“ tuto stavbu.*
- b) Dva peóni rozdělají oheň, tj. zapalí pomocí křemenů, rozfoukají, přiloží větve z kartonu a postaví kartonový oheň (maketu), který bude jeden z nich držet („Já hlídám oheň“). Druhý může držet rošt, tj. opět jednoduchou kartonovou konstrukci přibližně ve tvaru řeckého pí.*
- c) Bude-li latrína, jeden další ji bude držet, tj. karton ve tvaru dveří.*

- Alternativa – dílna na výrobu nástrojů. Více se hodí do scénáře, ale vůbec nevím, jak ji snadno znázornit. – Leda*

snad že by jeden peón měl skutečnou podkovu a skutečné kladivo a boucháním by udával rytmus celé scény (samozřejmě v souladu s hudbou).

d) Poslední bude volný a bude na vše dohlížet a vše kontrolovat, později půjde pro vodu. (Nebude-li latrína, budou dva kontrolovat a hledat vodu.)

Protože bude hudba a zpěv, během stavby nebude možné mluvit, což si vyžádá drobné úpravy následujících replik.

Trojka: *Až se dostaví, utichne hudba a peóni ve táborových částech „ztuhnou“ (vyzkoušíme, jestli do toho může znít kování podkovy. „Nějak se nám to vymklo z rukou!“ Všichni F se rozhlíží kolem a nevěří údajům svých smyslů. Během těchto replik peón kontrolor vyrazí informovat L. o situaci.*

Dvojka: *„Necháš ty knížky?!“ Nutno upravit, např. „Naše knihy!“ (směrem k Peónovi, který vzal štosy s knihami, doposud dominanty jeviště, a odbodil je stranou.)*

Trojka: *Zmateně až zděšeně. „Suveréne, zakroč! Šťouchne do něj. Vox populi se nás snaží překřičet!“ Asi taky malá úprava.*

Dvojka: *„Vždyť ona se tady... buduje společnost! Úplně jen tak! Beze smlouvy! Zakroč!“ Šťouchne do něj z druhé strany, tlačí jej dopředu.*

Jednička: *(ošije se kvůli těm šťouchům, dá kolegům najevo, že si je vědom svých vladařských povinností a vyrazí směrem k Lovkyni) „Pardon! Abych se tak zeptal! Copak se tu děje? Haló! Pardon!“ (blíží se k Lovkyni, ale pod noby se mu stále pletou příčinliví Peóni. No, jestli to někdo chce doslovně, musí si to zrežírovat sám. Pokud se toho nikdo neujme, může v tuto chvíli přejít nanejvýš peón-kontrolor od Lovkyně ke stanu/srubu, přičemž Jednička neví, kudy se mu vyhnout.)*

Lovkyně: *„Co se děje?“ A jde sama zkontrolovat oheň, takže F popocházejí za ní jako pejsci.*

Vždy po odchodu L. z dané části tábora tam přijde Nýmand a bude se chtít připojit, ale je odehnán pryč.

Jednička: *„To se ptám já! Co tu vyvádíte?“*

Lovkyně: *Skloní se a dívá, jestli oheň hoří, je-li dostatečná zásoba dřeva, pochválí hlídače... Když se zvedá, mluví: „Rozbízíme tábor. Jestli máme postavit společnost, potřebujeme tábor.“*

Trojka: *(vpadá jim do tobo a také popojde směrem k ohni, ovšem právě v tu chvíli L. jde ke srubu nebo do kovárny) „No to ano, ale copak to jde? Vždyť ještě nevíme, na jakém základu ji budeme stavět!“*

Teď přichází k ohni Nýmand, ale ve své zmatenosti strčí prsty - či nohu - kam nemá, a dostane kladivem (jako).

- Dvojka:** *Možná se Dvojka srazí s Trojkou, jak se snaží opět mířit za Lovkyní.* „Právě! A rád bych za daných okolností naléhavěji než kdy jindy připomenul, že každý bod smlouvy musí být odsouhlasen všemi signatáři!“
- Jednička:** „Bez výjimky. Tedy i námi.“ *Bude-li kovárna, teď se tam L. zastaví. Bude-li třeba to natáhnout, může si nechat nakout nůž.*
- Trojka:** „Hlavně námi.“
Nýmand přichází ke kováři.
- Lovkyně:** „Vždyť jenom rozbíjíme tábor!“ *A vejde do srubu, takže Jednička vzápětí mluví jen do vzduchu.*
- Jednička:** „Přesně! Vy rozbíjíte tábor, zatímco my bychom naopak chtěli tábor postavit. Há!“
(Jednička je se sebou velmi spokojen.)
- Lovkyně:** *(vejde ven, rozhlíží se, odbývá jej)* „Promluvíme si o tom později.“ *(k Nýmandovi)* „Hej, ty! Co si myslíš, že děláš?“
- Nýmand:** „Já? Nic!“ *No po pravdě ostýchavě čeká, až L. a F. vypadnou od srubu, aby to mohl zkusit tam.*
- Lovkyně:** „No to vidím, že nic! Jak to, že nic neděláš? Jestli tě mám mít znova na krku, už během řeči míří k Židovi – zkrátka se nezastaví, v jednom kole; postarám se, abys byl prospěšný.“ *(k Židovi, který si lebedí u svého trezoru)* „To platí i pro tebe.“
Ve chvíli, kdy L. odchází, se chce Nýmand připojit ke srubu, ale je opět vyhnán. Uklidí se do pravého zadního rohu, kde zůstane až do své další repliky při lovu kance.
- Žid:** *(mávně rukou, maňána)* „Eéh. Šomes šábes! O šábesu nedělám.“ *Lovkyně dá našťvaně ruce v bok, ale pak mávně rukou, už ví, co od Žida může čekat.*
- Dvojka:** „Vždyť ona tady rozkazuje!“ *Aby Jedničku popíchl.*
- Jednička:** *(nabroušen)* „A tak to ne. *Symbolicky si vyhrne rukávy.* Mladá dámo!“
Lovkyně se rázně otočí, odvaba Jedničky se náhle uskromní.
- Jednička:** „Totiž takhle. Přestaňte je tu komandovat. *Následující věty důstojně, vznešeně – jde o záminku.* U společenské smlouvy nezáleží na tom, čím kdo byl a co kdo umí. Tady jsou všichni čistý list! Všichni jsou si rovni a všichni mají stejná práva. *A teď drsně, realisticky.* Tak mi přestaňte fušovat do velení, šéf jsem tady já.“
- Lovkyně:** *Věcně, stroze, chladně.* „Nemusíte se hned vztekat. Jaký máte plán?“
- Jednička:** *(zděšeně)* „Plán? Jaký plán?“ *(rychle ke svým druhům)* „My máme plán?“ *Během těchto dvou replik se zmateně otočí o 360 stupňů, nejprve k Dvojkově a Trojkovi...*

Trojka: *(nápomocně)* „Plánovali jsme... něco naplánovat!“

Jednička: *... a nyní zpět k Lovkyni.* „Přesně! Udělat rozvrh, uspořádat panelovou diskusi, stanovit zasedací pořádek...“